

BUREAU EN REDACTIE

DRUKKERIJ COLLÉE

— (Naam. Maatsch.) —

TONGEREN.

Telefoon 12

Abonnementsprijs: fr. 9.00 per jaar,

vooraf betaalbaar.

20 centiem het nummer.

Postcheques rekening n° 84855.

Alle toezendingen van geld, brieven

en aankondigingen, moeten franco

gedaan worden aan den uitgever.

TONGEREN 31 JANUARI 1925.

De Verkiezingen.

Ze zijn dus in aantocht, de verkiezingen

en ook allerlei profeten dagen weer op.

Als men die profeten gelooven mag, dan

staan alle partijen er goed voor — vermits

ieder van hen de zegenpraal voorspelt van

de partij in welke dienst hij staat of die

hem 't liefst is.

De socialist zijn met dit sport begon-

nen, de liberalen doen er aan mee! maar die

match heeft geen belang, en we blijven er

dan ook geen seconde bij stilstaan.

Ernstiger zijn de lieden die zich deze

vraag stellen: »Wat dienden de kiezingen

voort te brengen met het oog op 's lands

hoogere belangen?»

Een antwoord op die vraag — troffen we

onlangs aan in een blad dat min of meer

doorgaat als het officieel orgaan der libe-

rale partij; het luidt: »t ware betreuws-

waardig zoo de aanstaande verkiezingen

leidden tot het herstellen eener katholieke

meerderheid.

Betreuwswaardig, en waarom? Van

1884 tot 1914 werd België bestuurd, onaf-

gebroken, door een Regering steunende

op een katholieke meerderheid: »waren de

gelukkigste, de voorspoedigste jaren die

ons land ooit beleefde.

Ieder verdiende zijn brood, en waren de

loonen niet te hoog, neergens was het leven

goedkoopder dan in België: we verrieten

haast meer met 1 frank dan heden met 8

of 10. Want de frank was toen een vollen

rank waard.

»Landsgerooiting was ieder jaar in

verricht oorspronkelijk in geen enkel land

der wereld het belastingdruk zoo licht om dra-

gen was ook België's crediet onbe-

perkt: »tsood zoo vast als dit van Groot-

Britannië of van de Verenigde Staten.»

In zake handelsbeweging stond België

op den allerhoogsten rang zelfs voor Eng-

land; onze nijverheid bloeide in breedte

zich gedurig uit, en zelfs Duitschland ge-

lukte er niet in ons op de vreemde mark-

ten te verdringen.

Kortom, België verkeerde in den meest

benijdenswaardigen toestand, dank vooral

aan het voorzichtige en vooruitziende, aan

het wijze en vooruitstrevende beleid der

Katholieke Regering.

Hoe is de toestand nu? Zeker, de oorlog

heeft onze welvaart vernietigd en 't herop-

bouwen van het gesloopte heeft ons zware

offers gekost, en het spoedigste terugke-

ren verhindert tot onzen vroegere onge-

veernaarden welstand.

Maar toch, hadde een homogene Katho-

lieke Regering haar werk, ononderbroken

door den vierjarigen oorlog, in 1919 kun-

nen hervatten, voorzeker we zouden op dit

ogenblik een heel eindje verder staan dan

nu.

Maar 't grootste ongeluk dat ons na den

oorlog overkomen kon, hebben wij onder-

gaan! een reeks opvolgende gouvernementen

die op geen eigen meerderheid steunden

en die niet besturen konden naar vaste

principes: die bijgevolg geen zuiver af-

geleid programma hadden, welks metho-

dische uitvoering gezonde toestanden schep-

te kon.

Hadden de troepen aan de tegenoverge-

stelde zijde van het kamp met gelijken

moed gestreden, wellicht zouden de roovers

nu onverspat gedolven of voor het minst

de overwinning duur gekocht hebben;

maar in verwarring en zonder een dapper

opofferend zijnde, boden deze ongelukkig

slechts zwakken wederstand.

Orsino, zie zich aan den kant bevond,

zine tegensanders overloep geworpen,

hebbende, kreeg dus gelegenheid de afde-

eling van Vadoli in den rug te vallen, en

dit deed hij met een onbegrijpelijk gewind-

heid.

— Strijden, mannen! 't strijden en de over-

winning is aan ons! hoorde men gedurig

onder het gevecht de stem des generaals,

die zijne soldaten tot moedigen tegenstand

aanzette; en met zooveel woede drongen

zij op de roovers in, dat allen Orsino's te-

genwoordigheid, die zich steeds daar be-

vond waar het meeste gevaar dreigde, zijne

manschappen kon doen stand houden; want

de soldaten, hoewel zij reeds geleden hadden,

overtroffen de roovers in getal.

Schrikkelijk werd er nu gedurende

eenige ogenblikken gestreden; dan werden

de roovers teruggedreven, dan weder vijf

zij onder het woest geschreef: Leve

Orsino! Leve onze dapperen hoofden! op

de krijgslieden aan, en hervormen den

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

BUITENLAND.

ENGELAND.

Vervuild en verhoond te midden

van zijn geld.

Te Islington werd deze dagen, naar de Londense bladen melden, een 45-jarige man, Wm Mac Farlane, gevonden aan den honger dood toe en liggende in een kamer van ongeveer vier bij twee meter die aan alle kanten omringd was van een muur van ruim 65 c. m. dikte, bestaande uit allerlei vuil en afval, zoodat in het midden slechts een smalle gang was opengelegd.

Om hem te bereiken moest de politie, na de deur geramd te hebben, zich eerst een tunnel door den onfrissen muur graven.

Toen het gat gemaakt was en een politie-agent er zijn hand doorkreeg om den beklaagden te helpen, werd de schuw terug. Eerst nadat de tunnel verder was uitgegraven en de agenten erdoor konden gaan, gelukte het hun, den man, die in zeer bevuilden staat was, te bereiken, naar buiten te brengen. Hij een ander onderzoek in de kamer bleek Mac Farlane in vrij goeden doed te verkeeren, althans te midden van het vuil werd een aantal waardepapieren gevonden, terwijl de man ook nog 116 p. st. op de spaarbank had staan.

Een buurman van den zandeling vertelde dat de man ruim vier jaar op de kamer woonde, geregeld huur betaalde, iederen morgen uitging en dat de meest vreemde dingen verzamelde, als afgebrachte lucifers, flesschen, melkglazen, kapot speelgoed en dergelijke dingen, die hij in zijn kamer opstapelde. Een vrouw van dezen buurman hem eenmaal dagen niet had zien uitgaan, had zij aan de deur van de kamer geklopt om te zien, of Mr Mac Farlane in leven was. Zij kreeg lauwerjes ten antwoord: »Ja, ik ben er, maar ga asjeblieft weg.» Na eenige dagen waarschuwde zij de politie, die, gelijk gemeld, de deur forceerde.

De man is thans naar het ziekenhuis gebracht, waar men zijn haar eukent en zijn baard afgeschoren heeft. Hij verkeert in half bewustlozen toestand, en zeide op een vraag, waar zijn bloedverwanten zijn: »Ik heb er geen, allen zijn weg.»

Zijn kamer werden niet minder dan zeven tonnen vuilnis schaald, en daartussen werden papieren aangetroffen, die er op wezen dat hier ook nog een roman van verloren liefde in het spel is.

Een voornaam huwelijk. — Een Duitsche prins trouwt te Londen met een Spaansche prinses. — Men meldt het aanstaande huwelijk van den Duitschen prins Heinrich van Pless, met een Spaansche prinses van 26 jaar, toebehoorende aan een zeer bekende familie.

De prins, intieme vriend van den ex-keizer, is 62 jaar oud; hij diende in het Duitse leger tijdens den oorlog en woonde thans in Engeland.

Hij is buitengewoon rijk en bezit overgrote eigendommen in Opper-Silezië. Zijne eerste vrouw, van wie hij gescheiden leefde, was een Engelsche, en koning Edward, koningin Alexandra en leden der koninklijke familie wonden zijn huwelijk bij in 1891.

Verleden jaar veranderde den prins zijn Duitschen naam tegen den Poolschen van Pszozyns.

eenen hellen boom, waarin ik, tot mijne vreugde, een luik ontdekte dat na eenige poging, buitenwaarts open ging en eenige- zame ruimte had om eenen man te kunnen doorlaten. Dadelijk kroop ik door het gat en door het kreupelhout voortdruipende, bevond ik mij op weinige ogenblikken in de nabijheid van het vijandelijke kamp.

Ik keerde nu op mijne schreden terug, besloten hebbende den volgende nacht eenen uitval te doen, na alvorens door het springen der mijn den vijand in verwarring gebracht te hebben. Oogenblikkelijk zond ik nu Giansco, die mij bekend was als een kerel op wien ik vertrouwen kon, om u be-richt van mijn besluit tot den aanval te geven. Zeker echter heeft de ongelukkige, in de handen der soldaten gevallen, zijnen dood gevonden. Ofschoon van de overwinning zo goed als verzekerd, griede het mij zooveel onschuldige levens te moeten offeren en als kolonbrander verkleed, sloop ik door de opening.

Hier verhaalde Orsino aan Feraldi zijne ontmoeting met den generaal.

— Graaf Viadoli verwierp mijne waarschuwing, en ik zag mij genoodzaakt mijne bedreiging uit te voeren, en de bosschen met het bloed van honderden ongelukkigen te verven!

— Maar hiertoe waart gij toch gedwongen, hoofdman?

— Ja, Feraldi! en dit is het dat mijn geweten foltert! riep Orsino met dijnsten blik; een roover moet tevens een moordenaar zijn! Ik, ellendige! de verdorvenen grijnst mij tegen en toech, bij den Hemel! ik kan niet terug treden zonder aanleiding tot nieuwe overvalden te geven.

Een geruimen tijd bracht nu Orsino in eenen toestand door, die aan volslagen wanhoop grensde; het bloed der verslagenen, dat hij had moeten plengen, brandde hem als een vuur op het hart. Feraldi zocht wel zijnen hoofdman te overtuigen dat hij niet anders dan het recht van zelfverdediging in acht genomen had, maar te vergeefs.

— Feraldi, zocht hij met doffe stem, indien wij de wetten door God ingesteld, niet schandelijk overtraden en van den roo- leefden, zoo behoefde men geen soldaten af te zenden om ons, als aan de orde der samenleving schadelijk wezens, van de aarde te verwijderen.

ZUID-AFRIKA.

Een vischregen.

Een vulkanische uitbarsting onder de zee heeft, zoo wordt uit Kaapstad aan de »Daily Express» gezegd, over een afstand van twee mijlen miljoenen vischen op het strand van de Walvischbaai geworpen. Op een plaats ligt de visch twee voet dik. Onder de opgesloten visch zijn veel hantien, tong en zalm. Daar de rottende visch een gevaar wordt geacht voor de gezondheid der aangrenzende bewoners hebben de autoriteiten last gegeven, ze zoo spoedig mogelijk te begraven, waarmede gevangenen en spoorwegarbeiders zijn gelast.

GEMEENTERAAD VAN TONGEREN.

DE HEER SENATOR MEYERS, BURGEMEESTER DER STAD TONGEREN.

Verleden maandag had een belangrijke vergadering van den gemeenteraad plaats. Op de dagorde stond de installatie van den Heer Meyers, als Burgemeester, en de kiezing van een nieuwe schepen.

Bij de opening der zitting sprak de Heer Ridder ARNOLD SCHAETZEN, de volgende redevoering uit:

Waarde Heer Burgemeester,

In naam van al onze politieke vrienden, heb ik de eer en het genoegen U onze welkomende gedachten aan te bieden, ter gelegenheid van uwe benoeming als burgemeester.

Bij deze gedachten, voegen wij de vurigste wenschen opdat onder uw bestuur onze geliefde stad Tongeren gelukkig dagen moge tellen en dat zij zich op stoffelijk en verstandelijk gebied meer en meer moge ontwikkelen.

Zijne Majesteit de Koning, met U tot Burgemeester te benoemen, kon geen betere keus doen.

Uitstekend advocaat, oud provinciaal raadslid, senator, wetgeleerde zeer wel op de hoogte van het bestuurlijk recht, waart gij geheel aangewezen tot opvolger van onzer betreuren vriend Mijheer Fernand Delvigne.

VI

Met de wanhoop in het hart had Persano de villa Ternati verlaten. Met ongelof-lijke snelheid voerde het vurens rozen ruitert voort, en reeds meer dan een mijl was de graaf van de plaats verwijderd, waar hij eenig gewenscht had te blijven, toen hij er aan dacht den slapendenden teugel aan te trekken en het moedige dier in zijn hoop te benemen. Nu op stevigen draf door zijn het gekakt huwelijk te ontzien, en met Laura's glimlach te zien; want dat het meisje ook voor hem iets meer dan dankbaarheid gevoelde, stelde hem zijne liefde als zeker voor. De poort van Florence lag achter hen, voor hem, zonder dat hij nog eenig meerder doordacht in de voor hem duistere toekomst zag, dan toen hij de villa Ternati verliet; een onwillekeurige rilling liep hem, nu hij van zijn paard steeg en het paleis zijner ouders binnentrad. Met vreugde werd hij door de graaf en zijne gezinleden ontvangen; de doods- kleur, op zijn gelaat verspreid, werd door hen toegeschreven als een gevolg zijner wonden.

— Ga zitten, Julius! zei de graaf; de reis schijnt u nog al sterk vermoeid te hebben!

Dit kan ik niet ontkennen, vader! was Persano's antwoord, terwijl hij op de sofa plaats nam; mijne wonden is echter zo verre hersteld, dat ik niet zeeft dat deze mij hinderlijk zal zijn.

Wij willen ten minste hopen dat het geluk hetwelk u hier verwacht, iets zal kunnen bijbrengen, u uwe vorige gezondheid terug te schenken. Uw huwelijk met de prinses Ferrandini.

— Hemel! wat zegt gij, vader! riep Persano onwillekeurig uit, terwijl zijn lichaam beelde als in een koorts.

— Stel u gerust, Julius! antwoordde de graaf; die zaaks zo goed als geslokt. Het is waar, er bestaat nog een klein zwart-geheid.

— Eene zwangheid? vroeg Persano, terwijl een blos van vreugde zich over zijn gelaat verspreide.

— Laat u dit niet verontrusten, mijn zoon!.... Het is slechts een klein eigen-zinnigheid van den prins; hij wil zijn

AANKONDIGINGEN:

Prijzen per regel fr. 0.50

Tusschen Allerlei in Provincie fr. 1.00

nieuws fr. 1.00

Vonnissen en doodberichten fr. 2.00

KLEINE AANKONDIGINGEN:

van 1 tot 4 regels fr. 1.50

Elke regel meer fr. 0.25

Voor meer dan één inlassing prij- volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor doordragt middag.

Geheel uw verleden is voor ons een ze-

kere waarborg voor de toekomst. Wij twij- felen er niet aan of gij zult aan de zorg van het bestuur der gemeente al den bij- hesteden die niet door uwe beroepsbij- heden ingenomen is.

Niemand beter dan gij kent de noodwen- digheden en de verlangens onzer medebur- gers.

Oh! ik weet wel dat de werkzaamheden van een huidige burgemeester, niet meer te vergelijken zijn met de uwer voorgangers van vóór den oorlog. De bestuurszaken worden meer en meer ingewikkeld en het werk vermeerderd elke dag.

De aanhoudende verhooging der wedden, veroorzaakt door het duur leven der wonin- gers, de hulp aan de Werken der Kind- heid, de gemeentelijke tusschenkomst in de onderdompensiens, de noodzakelijke op- richting van nieuwe gemeente gebouwen, drukken zwaar op onze financiële toestand. Deze toestand, uitmuntend vóór 1914, is noodzakelijkerwijze verslecht tijdens de lange oorlogsjaren, toen wij hebben moeten voorzien in alle soorten van opreisingen. Sedert den wapenstilstand zijn de lasten steeds vermeerderd.

De oplossing van al deze kwesties ver- eischen veel behendigheid en opoffering.

Wij zijn overtuigd dat gij op de hoogte dezer moeilijke taak zult zijn, en wij be- loven U gansch onze medewerking om U er in bij te staan.

De Heer MEYERS, antwoordde hierop als volgt:

Ik bedank mijnen achtbare collega, Mij- heer Ridder Schaetzen, voor de woorden van gezegenheid, van vriendschap en van ver- lieftheid, die hij mij toestuurde. Ik ben er zeer gewaardigd aan, alsook aan de blijken van sympathie van mijne collega's.

In het vervullen van het ambt dat mij opgedragen is, zal ik, met de hulp van de gemeenteraad en van het schepen college, trachten te werken voor het welzijn onzer bevolking, de welvaart en den voortgang der stad Tongeren.

De toestand, die het gevolg is van den oorlog, is nog niet normaal geworden. De financiële bekommelingen zijn hier, gelijk elders, nog altijd op het eerste plan.

Dank aan de belastingen die het schepen- college zich verplicht zag u voor te stellen, en die de gemeenteraad stemde, dank aan de inwoners onzer stad, die er de noodza- kelijkheid van begrepen, hebben wij tot nu toe de altijd rijzende uitgaven kunnen dekken.

Sedert den oorlog hebben wij meestal moeten zorgen om de wedden der gemeen- teambten en werklieden in evenredigheid te houden met de duurte van het leven.

Onze eerste zorg zal blijven van hunnen toestand te verhooren en te verbeteren. Van hunnen kant zullen zij, ik wil er niet aan twijfelen, hunne werkzaamheid in het vervullen hunner taak niet sparen.

De geldelijke moeilijkheden hebben ons tot heden niet toegelaten de werken van openbaar nut te ondernemen die nogtans van dag tot dag noodzakelijker worden. Ik zal er zoo even eenige noemen.

Maar vooreerst moeten wij, zooaant mogelijk, een laatste bewijs van erkent- lijkheid geven aan onze gesneuvelden op het veld van eer. Wij hebben een gedenksteen in ons Stadhuis geplaatst ter

Carilla niet dan met haar eigene keuze afthuwelijken; van u, Julius, zal het dus afhangen, de liefde van deze schoone prins- se te winnen.

Dan ben ik beducht, vader!...

Kom, kom, viel de graaf schertsend in, drijf de nederigheid niet te ver, mijn zoon; met uw gekant en uwe leugens kan het niet mogelijk zijn, het hart van een meisje tot liefde te bewegen.

— Vlei u niet te veel vader!

— En gij, Julius, maak u geen onnoo- digen kommer. Ik zeg nog eens, die zaak heeft goede zwangheid. Indien gij genoeg- zamen van uwe vermoenen hersteld zijt, zal ik u morgen aan den prins en uwe Ca- milla voorstellen; want ik twijfel niet, of weldra zult gij het geluk hebben haar zoo te mogen noemen.

Dit gezegd hebbende verwijderde zich de graaf, om zijnen zoon gelegenheid te geven tot een reus, welke hij dacht hoogst noo- dig te zijn.

Persano gevoelde zich werkelijk zeer af- gemat en bugaf zich ter rust; niet om te slapen, dit kwam hem onmogelijk voor, maar om ongestoord over zijn lot te kun- nen nadenken; en toch weldra sloten zich zijne oogen, terwijl aangename drooma- ren jeugdige verbeelding bezig hielden; want vermoedens had deeltje toegedrukt en een stille hoop dat de prinses hem niet kennten zou, had zich smart gelijed.

De jongeling bevond zich geheel ver- gekikt, toen hij den volgende morgen, te- gelijk met de eerste stralen der zon, ont- wakste. Hij kleedde zich aan in een vleiende gelachten van oranje- en citroen- boom in den tuin van het paleis. Hij stelde het reeds als zeker, dat Camilla hem niet voor haren echtgenoot zou willen; want hij wenschte uit de volheid zijns har- ten en hetgeen men wenscht, wordt lichte- lijk ook geloofd. Zich meer en meer in dit denkelijk versterkende, verlangde nu Ju- lius zelf, zoodra mogelijk aan de prinses voorgesteld te worden; want stellig had hij voorgenoemen zich zoote zullen gedra- gen, dat het meisje zich gelukkig zou reke- nen, niet gedwongen te zijn hem hare hand te schenken.

(Wordt voortgezet.)

MENGELWERK van «DE POSTRIJDER».

— 8 —

ORSINO

DE BANDIET

DER

ROTSVESTING.

— 03 —

Overwinnen of sterven, mannen! riep hij

met donderende stem; indien gij de roo- vers in handen valt, zijt gij toch verloren!

De soldaten, zoodoer het voorbeeld van

hunnen generaal als door de wanhoop

aangezet, streven met ongelofelijke dapper-

heid, en na een kort doch stevig gevecht,

slaagde Viadoli er werkelijk in de roovers

tot wijken te brengen en met aanmerkelijk

verlies naar het bosch te drijven.

Hadden de troepen aan de tegenoverge-

stelde zijde van het kamp met gelijken

moed gestreden, wellicht zouden de roovers

nu onverspat gedolven of voor het minst

de overwinning duur gekocht hebben;

maar in verwarring en zonder een dapper

opofferend zijnde, boden deze ongelukkig

slechts zwakken wederstand.

Orsino, zie zich aan den kant bevond,

zine tegensanders overloep geworpen,

hebbende, kreeg dus gelegenheid de afde-

eling van Vadoli in den rug te vallen, en